

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

4.1 ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อความวิตกกังวลเกี่ยวกับการคลอดของสตรีตั้งครรภ์โรงพยาบาลศรีนครินทร์ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 12 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองเป็นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุมเป็นกลุ่มที่ได้รับการบริการตามปกติของโรงพยาบาล เสนอผลการวิจัยเป็นลำดับดังนี้

4.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

4.1.2 คะแนนระดับภาวะความวิตกกังวลเกี่ยวกับการคลอดของสตรีตั้งครรภ์
ก่อนและหลังการทดลอง

4.1.3 สรุปการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

4.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และจำนวนครั้งของการตั้งครรภ์ของกลุ่มตัวอย่าง และวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังปรากฏในตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 อายุของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ (ปี)ของกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
19	1	1
20	1	2
25	1	0
26	2	1
27	1	1
33	0	1
อายุเฉลี่ย	23.8	24.2
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.13	5.01

จากตารางที่ 1 กลุ่มทดลองมีอายุเฉลี่ย 23.8 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.13 ปี กลุ่มควบคุมมีอายุเฉลี่ย 24.2 ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.01 ปี ซึ่งแสดงว่าอายุของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 2 ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และ
จำนวนครั้งของการตั้งครรภ์

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	รวม
1. ระดับการศึกษา			
ประถม 4	1	0	1
ประถม 6	3	4	7
มัธยม 3	2	2	4
2. อาชีพ			
ทำไร่หรือทำนา	4	4	8
รับจ้าง	2	2	4
3. รายได้ (บาท ต่อเดือน)			
1000 - 2000	4	5	9
2000 - 3000	2	1	3
4. จำนวนครั้งของการตั้งครรภ์			
ครรภ์แรก	4	3	7
ครรภ์ที่ 2	2	3	5

จากตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รองลงมา
เป็นระดับมัธยมปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างมีส่วนใหญ่อาชีพทำไร่หรือทำนา รองลงมามีอาชีพรับจ้าง
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ประมาณ 1000 - 2000 บาทต่อเดือน และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่
เป็นสตรีตั้งครรภ์แรก ซึ่งแสดงว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีลักษณะส่วนบุคคลใกล้เคียงกัน

4.1.2 คะแนนระดับภาวะความวิตกกังวลเกี่ยวกับการคลอดของสตรีตั้งครรภ์ หลังการทดลอง

คะแนนระดับภาวะความวิตกกังวลเกี่ยวกับการคลอดของสตรีตั้งครรภ์หลังการทดลองวิเคราะห์โดยใช้ Mann - Whitney U Test ดังปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์คะแนนระดับภาวะความวิตกกังวลเกี่ยวกับการคลอดหลังการทดลอง

กลุ่ม	จำนวน	Mean Rank	Mann - Whitney U Test	p - value
กลุ่มควบคุม	6	7.50	12.0	.1969
กลุ่มทดลอง	6	5.50		

$p < .05$

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์คะแนนระดับภาวะความวิตกกังวลเกี่ยวกับการคลอดหลังการทดลอง พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนระดับภาวะความวิตกกังวลเกี่ยวกับการคลอดหลังการทดลอง ต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p - value = .1969$) เป็นการยอมรับสมมติฐานหลัก (Null hypothesis)

4.1.3 สรุปการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มรวม 5 ครั้ง มีผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่ม ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการบริการตามปกติของโรงพยาบาล

การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มครั้งที่ 1 ผู้วิจัยได้เปิดกลุ่มโดยการแนะนำตนเองและให้สมาชิกแนะนำตัว พบว่าสมาชิกให้ความสนใจซึ่งกันและกัน ชักถามรายละเอียดของสมาชิกอื่น เช่น ตั้งครรภ์ที่เท่าใด วันคลอดวันใด ผู้วิจัยได้อธิบายวัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษา ประโยชน์ของการเตรียมตัวก่อนคลอด และเสนอกติกาของกลุ่มวันและเวลาในการเข้ากลุ่ม ผู้วิจัยแจกใบงานและให้สมาชิกวิเคราะห์ความรู้สึกหนักใจเมื่อนึกถึงการคลอด แล้วให้สมาชิกอ่านและเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมได้ สมาชิกส่วนใหญ่จะเงียบ ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น เมื่อผู้วิจัยกระตุ้นให้กำลังใจ เช่น ชักถาม กระตุ้นในสมาชิกคนอื่นที่มีปัญหาคล้ายกันช่วยเสริม ทำให้สมาชิกกล้าแสดงออกมากขึ้น หลังจากนั้น ให้สมาชิกบอกวิธีการลดความรู้สึกหนักใจและวิธีที่จะทำให้รู้สึกสบายใจ สมาชิกเล่าถึงความรู้สึกและวิธีการที่ทำให้สบายใจ

การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มครั้งที่ 2 สมาชิกมีความคุ้นเคยกันมากขึ้น บรรยากาศเป็นกันเอง มีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอาการเตือนก่อนคลอด สมาชิกให้ความสนใจซักถามการเตรียมตัวก่อนคลอด โดยเฉพาะสมาชิกกลุ่มที่มีประสบการณ์การคลอดมาก่อน จะเล่าตอบคำถามเป็นอย่างดีและเมื่อเล่าประสบการณ์แล้วก็ให้กำลังใจสมาชิกอื่น

การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มครั้งที่ 3 และการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มครั้งที่ 4 เป็นการฝึกปฏิบัติเพื่อเตรียมคลอด บรรยากาศเป็นกันเอง สมาชิกพูดคุยทักทายกันเองให้ความสนใจและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ให้กำลังใจในการฝึกซึ่งกันและกัน โดยเมื่อสมาชิกอื่นฝึกก็จะช่วยนับว่าทำไปกี่ครั้ง และซักถามเกี่ยวกับความสำคัญของการฝึกทำต่าง ๆ

การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มครั้งที่ 5 ผู้วิจัยนำชมห้องคลอด โรงพยาบาลศรีนครินทร์ เนื่องจากช่วงเวลาที่เยี่ยมชมเป็นเวลาราชการมีผู้มาคลอดเป็นจำนวนมาก ทำให้สมาชิกได้เห็นการรับผู้คลอดใหม่ วิธีการสวมชุดสำหรับผู้คลอด การใช้ห้องน้ำห้องส้วมของห้องคลอด การนำชมห้องสำหรับตรวจคลื่นหัวใจทารกในครรภ์มารดา (Fetal monitoring room) ทำให้สมาชิกเห็นถึงความพร้อมด้านเครื่องมือที่ทันสมัย สมาชิกให้ความสนใจซักถามเกี่ยวกับการตรวจคลื่นหัวใจทารกในครรภ์มารดา ในส่วนรอกคลอดสมาชิกได้เห็นผู้คลอดที่อยู่ในระยะเจ็บครรภ์นอนรอกคลอด สมาชิกสนใจซักถามเกี่ยวกับความก้าวหน้าของการคลอด และสังเกตปฏิกิริยาของมารดาที่นอนรอกคลอด ช่วงที่เข้าเยี่ยมชมห้องคลอดนั้นมีการคลอดธรรมชาติและผ่าตัด ผู้ให้คำปรึกษาได้ขออนุญาตแพทย์ผู้ทำคลอดและผู้คลอด ให้สมาชิกมีโอกาสชมการคลอดแบบธรรมชาติและคลอดโดยการผ่าตัดบางส่วน สมาชิกให้ความสนใจดูการคลอดด้วยความสนใจ และให้ความสนใจซักถาม เช่น คนที่นอนอยู่นั้นเจ็บครรภ์คลอดหรือยัง ทำไมจึงนอนอยู่โดยไม่แสดงอาการเจ็บปวด จากนั้นเป็นช่วงยุติการให้คำปรึกษา เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ร่วมกิจกรรมการให้กำลังใจในการคลอดซึ่งกันและกัน สมาชิกได้พูดคุยให้ข้อเสนอแนะและกำลังใจ โดยกล่าวว่า การเตรียมตัวก่อนคลอดที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มสามารถนำไปใช้ได้ ควรจัดให้มีกิจกรรมเช่นนี้ต่อไปเนื่องจากการมาฝากครรภ์นั้น มีโอกาสพบแพทย์เพียงไม่กี่นาที มีปัญหาที่อยากจะซักถามแต่ไม่กล้าเพราะเห็นว่ามีผู้ที่ต้องการตรวจเป็นจำนวนมาก การเข้ากลุ่มช่วยให้เข้าใจว่าผู้อื่นก็มีปัญหาเช่นเดียวกัน ได้ค้นหาวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น ทำให้รู้สึกสบายใจ นอกจากนี้สมาชิกเสนอว่าควรมีการจัดกลุ่มเพื่อให้สามีเข้าร่วมกิจกรรมด้วย โดยอาจจัดในช่วงที่สามีรอภรรยาตรวจครรภ์ เพราะในช่วงที่มาฝากครรภ์แต่ละครั้งสามีมักเป็นผู้พามา ซึ่งอาจจัดในเรื่องที่เกี่ยวกับวิธีการช่วยเหลือภรรยาระหว่างตั้งครรภ์และการช่วยเพื่อเตรียมคลอด เช่น การปฏิบัติตัวเมื่อภรรยามีอาการเจ็บครรภ์ การเตรียมตัวในการรับสมาชิกใหม่อย่างไร

4.2 การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองกลุ่มทดลองมีคะแนนระดับภาวะความวิตกกังวลเกี่ยวกับการคลอสดต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยคือ สตรีตั้งครรภ์ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม มีระดับภาวะความวิตกกังวลต่ำกว่าสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับข้อมูลตามปกติ การที่คะแนนระดับภาวะความวิตกกังวลเกี่ยวกับการคลอสดของกลุ่มทดลองต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังนี้

ประการที่ 1 กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มต่างมีอิสระในชีวิตประจำวัน กลุ่มควบคุมจึงมีโอกาสเรียนรู้และใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อลดความวิตกกังวลได้

ประการที่ 2 ในระยะใกล้คลอดสตรีตั้งครรภ์จะมีระดับภาวะความวิตกกังวลเกี่ยวกับการคลอสดสูงขึ้น ซึ่ง Holmes และ Mageria (อ้างถึงจากทัศนีย์ ปัญจะ, 2535) กล่าวว่าในระยะใกล้คลอด โดยเฉพาะในไตรมาสที่ 3 ของการตั้งครรภ์ สตรีตั้งครรภ์จะรู้สึกท้อแท้ เบื่อหน่ายต่อการตั้งครรภ์และมีความวิตกกังวลสูง สอดคล้องกับการศึกษาของ Edwards (1969 อ้างถึงจาก Spielberger และคณะ, 1970) พบว่าคะแนนระดับภาวะความวิตกกังวลแบบ A - State ของสตรีตั้งครรภ์ที่ไม่มีภาวะแทรกซ้อน ช่วงแรกของการตั้งครรภ์มีระดับต่ำและจะสูงขึ้นอย่างเห็นได้ในระยะใกล้คลอด โดยสตรีตั้งครรภ์มีความต้องการการดูแลอย่างสม่ำเสมอทั้งทางร่างกายและจิตใจ Kartchner (1950 อ้างถึงจาก จวี เบาทรวง, 2526) เห็นว่าสิ่งสำคัญที่ช่วยให้สตรีตั้งครรภ์มีความพึงพอใจเกี่ยวกับการคลอสด มีความกล้าและความวิตกกังวลลดลงคือ ความเห็นอกเห็นใจ การดูแลอย่างสม่ำเสมอ การให้ความสนใจในฐานะความเป็นบุคคล นอกจากนี้สตรีตั้งครรภ์ต้องการเพื่อน หรือผู้มีความรู้ความสามารถเผื่อแผ่ให้ความช่วยเหลือ เพื่อให้เกิดความมั่นใจในความปลอดภัยจากการคลอสด ซึ่งจากการวิจัยพบว่าการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม นอกจากสามารถตอบสนองความต้องการของสตรีตั้งครรภ์ด้านความรู้ความเข้าใจแล้ว ยังช่วยให้สตรีตั้งครรภ์สามารถปฏิบัติการเตรียมคลอสดได้อย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตามอาจไม่เพียงพอต่อการลดระดับภาวะความวิตกกังวลได้ ในการเตรียมคลอสดของต่างประเทศนั้น นอกจากการให้ความรู้ คำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับการตั้งครรภ์และการคลอสดแล้ว ยังมีการฝึกผู้ช่วยผู้คลอสด (Coach) ตั้งแต่ระยะแรกของตั้งครรภ์ ซึ่งอาจเป็นมารดา สามีหรือเพื่อนสนิทของผู้คลอสด และอนุญาตให้ผู้ช่วยผู้คลอสดอยู่เป็นเพื่อนในเวลาคลอสดด้วย

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาคะแนนระดับภาวะความวิตกกังวลของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล (ภาคผนวก ง) พบว่าคะแนนระดับภาวะความวิตกกังวลกลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีแนวโน้มลดลงมากกว่าระดับคะแนนภาวะความวิตกกังวลของกลุ่มควบคุม จึงอาจกล่าวได้ว่าการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถลดความวิตกกังวลเกี่ยวกับการคลอสดได้

โดยสมาชิกกลุ่มได้สรุปประโยชน์ของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มว่า การรู้จักบุคคลอื่นที่มีปัญหา คล้ายคลึงกัน ทำให้สมาชิกสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ รู้ จักการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ตลอดจนการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ สมาชิก กลุ่มสามารถแสดงความรู้สึกของตน สำรวจและเข้าใจตนเองอย่างลึกซึ้งและสามารถประเมินตนเอง อันเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเองให้มากที่สุด ทำให้เกิดการยอมรับตนเอง การที่สมาชิกกลุ่ม มีลักษณะส่วนบุคคลใกล้เคียงกันมากนั้น อาจทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองไม่ได้มีปัญหาเพียงคน เดียว แต่มีผู้อื่นที่มีปัญหาเช่นเดียวกันกับตน สามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ จึงมีความ เป็นกันเองเพราะอยู่ในสถานะคล้ายคลึงกัน พบว่าตนมิได้อยู่โดดเดี่ยวหรือแตกต่างจากคนอื่น เกิดการตระหนักว่าผู้อื่นก็มีปัญหาและหาทางแก้ปัญหาเช่นเดียวกัน ทั้งยังมีส่วนให้สมาชิกมีทาง เลือกในการแก้ปัญหา โดยเรียนรู้จากสมาชิกกลุ่มด้วยการสังเกตว่าผู้อื่นแก้ไขปัญหามาของ ตนอย่างไร และจากการที่กลุ่มให้การยอมรับตลอดจนให้กำลังใจสนับสนุนในการแก้ไขปัญหามาของ เขา ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษามองเห็นแนวทางที่จะนำไปใช้ และสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปปฏิบัติหรือ ปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ส่งผลให้คะแนนระดับความวิตกกังวล เกี่ยวกับการคลอคลดลง สอดคล้องกับแนวทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและ อารมณ์ (The rational emotive theory : RET) ที่กล่าวว่าอารมณ์และเหตุผลของบุคคลมีความ สัมพันธ์กัน โดยความคิดและการรับรู้ต่อสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นตัวก่อให้เกิดความรู้สึก และส่ง ผลต่อการกระทำของบุคคล (กองการพยาบาล, 2532; มสธ., 2533; วัชร ทรัพย์มี, 2533; อาภา จันทรสกุล, 2535) สอดคล้องกับความคิดของ Guzzetta (1989 อ้างถึงจาก อภิญา วงศ์พิริโยธา, 2535) ที่เสนอแนวคิดที่ว่า ร่างกายและจิตใจมีความสัมพันธ์กันจนไม่อาจ แยกออกจากกันได้ ความคิด ความรู้สึกที่มีผลต่อจิตใจจะกระตุ้นให้เกิดการตอบสนองด้านร่างกาย และการรับรู้ทางด้านร่างกายจะกระตุ้นให้เกิดการตอบสนองทางด้านจิตใจ

ความเจ็บปวดเป็นวงจรที่แสดงถึงการมีความสัมพันธ์ระหว่างร่างกายและจิตใจ โดย McCaffery (1979 อ้างถึงจาก อภิญา วงศ์พิริโยธา, 2535) ได้แสดงความสัมพันธ์นี้ว่ามี ลักษณะเป็นวงจร ความวิตกกังวล - ความเจ็บปวด - ความตึงตัวของกล้ามเนื้อต่อเนื่องกันไป จึง อาจกล่าวได้ว่าการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเป็นวิธีการตัดวงจรของความวิตกกังวล ที่คาดว่าจะเป็ นการช่วยลดความเจ็บปวดและความตึงตัวของกล้ามเนื้อได้

นอกจากนี้ในการเข้ากลุ่มการให้คำปรึกษา สมาชิกกลุ่มระบุว่าการเตรียมตัวก่อนคลอคล ที่ ได้รับจากการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มสามารถนำไปใช้ได้ เพราะการเข้ากลุ่มช่วยให้สมาชิกเข้าใจ เกี่ยวกับกระบวนการคลอคล วิธีปฏิบัติตัวเมื่อจะต้องมาโรงพยาบาล และสมาชิกสามารถนำวิธีการ ฝึกที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มไปฝึกที่บ้านได้ จึงเป็นที่ยืนยันว่าการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีผลต่อ การลดความวิตกกังวลเกี่ยวกับการคลอคลของสตรีตั้งครรภ์ได้ กล่าวคือการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

เพื่อลดความวิตกกังวลเกี่ยวกับการคลอด ทำให้กลุ่มทดลองมีความมั่นใจในการคลอด สามารถซักถามข้อสงสัย แก่ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง เข้าใจขั้นตอนของการคลอดระยะต่าง ๆ ได้รับกำลังใจในการคลอด ทำให้เกิดความยอมรับ มีความมั่นใจในการจะเผชิญปัญหาเพิ่มขึ้น สมาชิกกลุ่มมีการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ซึ่ง Close (อ้างถึงจาก ทศนีย์ ปัญจะ, 2535) กล่าวว่าผู้คลอดจะมีความวิตกกังวลลดลง หากได้รับคำแนะนำให้ทราบว่าเกิดเหตุการณ์อะไร สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นอย่างไร และควรปฏิบัติตนอย่างไร การมีความรู้ความเข้าใจทำให้เกิดการยอมรับสิ่งต่าง ๆ และปรับตัวได้ดี

ดังนั้นแม้ว่าผลการวิจัยครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มได้ เพราะทำให้สตรีตั้งครรภ์กลุ่มทดลองหลายรายมีระดับภาวะความวิตกกังวลเกี่ยวกับการคลอดลดลง ซึ่ง Parkin (1980 อ้างถึงจาก จวี เมาทรวง, 2526) ได้เสนอว่าควรสนับสนุนให้สมาชิกในทีมสุขภาพเกี่ยวกับการดูแลมารดาและทารก ตระหนักถึงความสำคัญของการให้คำแนะนำ การสอน เท้าเทียมกับการพยาบาลหรือการให้การรักษา ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ ไม่เกิดอันตราย ประหยัดเวลาของผู้ให้คำปรึกษา เพราะสามารถให้บริการกับผู้รับคำปรึกษาได้มากกว่า 1 คนในแต่ละครั้ง จึงควรเป็นกิจกรรมที่ทางโรงพยาบาลจัดบริการแก่สตรีตั้งครรภ์ต่อไป